

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Iustitia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Odiū, quod in Paridem Trojanum concepit, in totā gentem effudit. Tota irarum causa *fastus*, quo inflata, concoquere non potuit sententiam illam Paridis, quam in triū dearum, pro formæ prærogativa disceptantium, pro Venere contra Junonem & Palladem tulit. Mira res! femina tantò plerumque est nocentior, quantò imbellior. Scimus, quantæ sæpe calamitates in provincias ab hoc sexu invecæ sint, aut invehendæ fuissent, nisi providentia gubernantium imminens exitium avertisset. Quas turbas dederunt in Francia Brunehildis & Fredegundis? Quas in Judæa Attalia & Alexandra? quas in Ægypto Cleopatra? quas in Bohemia Drahomira? quas in Germania mater Caroci, aliæque alibi?

IV. (d) Neptunus post deprehensam primariam concitationis causam, quæ Juno fuit, in adjuutores ejus tempestatis vigilem oculum coniecit. Et hi quidem fuerunt Venti. Quid igitur? an lentè aspexit tumultuantes in regno suo? minimè gentium. Ne morā cresceret periculum; turbulenta capita in jus accersit; præ aliis

Eurum ad se, Zephyrūque vocat.

Et ad meritas pœnas deposcit; sed mox severitati miscet clementiam, nam

V. (e) Pro pœna eos acerrimè increpat, & ad Æolum Regem suum exterminat, cum gravissima interminatione, si redituri essent. Quanta vis in verbis istis:

Tantane vos generis tenuit fiducia vestri?

Jam cœlum, terramque meo sine numine Venti

Miscere, & tantas audetis tollere moles?

Quos ego &c.

Post mihi non simili pœna commissa luctis.

En quo verborum pondere tumidos Ventorum spiritus deprimit: quomodo retundit audaciam è confidentia generis haustam, erant enim *Astræ* gigantis, & *Auroræ* filii. Et cum pater unus ex illis fuerit, qui ex *Tellure* orti, arma superis impia moverunt, quam sibi fiduciam sumerent ad regnum alienum invadendum pessimo genere orti? Exagitationi addit minas, ut sciant, quem læserint, & cui vires suppetant ad ultionem de maleficiis expetendam.

VI. (f) Apparet summa imperantis auctoritas. Nam cum dixisset, *maturate fugam*, ocyus illi se proripuerunt, marique rediit tranquillitas. Quibus rebus exprimitur, quā prudentiā, fortitudine, & potestate præditos esse oporteat magistratus supremos, si quid turbetur

Dddd z

in

(d) *Iustitia Principis.* (e) *Severitas cum clementia.* (f) *Auctoritas Principis.*